[Suomeksi, s. 3 - In English, p. 5]

ЖИВОЙ ТРУП

Лиге Наций исполнилось двадцать лет. Она выглядит, однако, гораздо старше. Ей можно бы дать по внешнему виду два тысячелетия. Она стала мумией, которую позабыли похоронить. Посетители в Женеве входят во дворец Лиги Наций с тем особым любопытством, с каким входят в музей древности. Пусто, тихо и пахнет тленом. Учёный секретарь этого заведения господин Авеноль показывает ротозеям редкости вроде панской Польши, заспиртованной в банке.

Некогда среди буржуазных историков шёл оживлённый спор о том, кто первый родил идею Лиги Наций, кто сказал первый "Э!" - Пётр Иванович Бобчинский из Америки или Пётр Иванович Добчинский из Франции. Теперь никто об этом не спорит. Бобчинские и Добчинские открещиваются от своего неудачливого детища. Юбилей Лиги Наций не будет отпразднован её родителями. Напрасно! На Лысой горе относились лучше к непогребённым мертвецам.

Лига Наций бесславно родилась, бесславно оканчивает свои дни.

Лига Наций - детище грабительского версальского мира. Она была создана, чтобы закрепить господство Англии и Франции над Европой, господство Англии над всем капиталистическим миром.

Она отразила на себе все пороки версальской системы, разделившей мир на государства-хозяева и государства-рабы. Через Лигу Наций прошли все противоречия, раскалывающие капиталистический мир и с самого начала подорвавшие версальскую, послевоенную систему империализма.

Лига Наций начала с того, что благословила разбойничью интервенцию против Советской страны, против молодого государства рабочих и крестьян. Лига Наций заканчивает своё постылое существование тем, что пыталась сколотить новый антисоветский блок.

Но двадцать лет назад Лига Наций была ещё молода, хотя печать старческого вырождения капитализма уже лежала на её лице. Хозяева Лиги Наций могли послать свои войска против Советской республики, и нейтральные государства покорно следовали за крупнейшими державами. Вместе с англо-французскими империалистами получила тогда и Лига Наций оглушительную затрещину от молодого, ещё не окрепшего советского государства.

Теперь, когда у Лиги Наций нет ни зубов, ни волос, когда она проводит свою жизнь в параличе, она снова пыталась поднять кампанию против Советского Союза, могущественной социалистической державы. Вышло смешно и глупо. Англо-французские хозяева воинственно потрясают кулаками, нейтралы топчутся на одном месте. "Исключением" Советского Союза Лига Наций лишь подтвердила полное своё политическое и моральное банкротство.

Она родилась хилой, золотушной, поражённая с первых дней "английской болезнью". В Лигу Наций не вошли США. Капиталисты Америки не пожелали делить власть над миром с английскими и французскими капиталистами. Это сразу подорвало авторитет и силу Лиги Наций.

Версальская система трещала по всем швам. Она не могла дать и не дала прочного мира. Она не могла и закрепить за англо-французскими хозяевами их власть над миром и Европой. Английские империалисты дрались с французскими. Лига Наций была местом интриг и склок. Ничего она не могла решить, ничего не могла провести в жизнь. Она болтала о мире и о разоружении, огромный штат проедал деньги и создавал бумажные горы, которые перерастали Монблан. Но из этих гор вылезали только тщедушные женевские мыши, над которыми смеялся весь мир.

В Лиге Наций были погребены советские проекты полного и частичного разоружения.

В мире готовилась новая империалистическая война. Это было видно всем. Тщетно малые государства взывали к Лиге Наций о защите. Под строгим взором своих хозяев, англо-французских империалистов, Лига Наций не смела сделать ни одного движения.

Лига Наций обнаруживала всё яснее своё бессилие. Если она ещё сохраняла в последние годы кое-какой авторитет и привлекала к себе внимание, то единственно по той причине, что вошёл в Лигу Наций Советский Союз. Он на время вдохнул жизнь в прозябавшее, чахлое женевское заведение.

Советский народ весьма скромно оценивал значение Лиги Наций: как "бугорок" на пути к тому, чтобы хотя несколько затруднить дело войны, как место разоблачения агрессоров, как некоторый, хотя и слабый, инструмент мира, могущий тормозить развязывание войны. Покуда Лига Наций была бугорком, Советский Союз прилагал все усилия, чтобы задержать развязывание мировой войны. Но англо-французские империалисты соединёнными усилиями снесли и бугорок. Они объявили войну Германии. они отказались от всяких предложений мира. Лига Наций не могла стать инструментом мира, хотя бы и слабым. Зато она превращена в инструмент империалистической войны. Исключение Советского Союза об этом свидетельствует со всей очевидностью. Действительно, находясь в Лиге Наций, Советский Союз беспощадно разоблачал агрессоров, и это было крайне неприятно англо-французским хозяевам женевского заведения. Теперь они могут чувствовать себя свободнее. Но, разыграв постыдное представление по лондонскому сценарию, исключив Советский Союз, Лига Наций потеряла последние признаки жизни. Как инструмент мира, Лига Наций больше не существует. Она - живой труп.

Лига Наций может ещё некоторое время заражать воздух лживыми речами. Мумию могут заставить производить "чудеса". Но вера в святые мощи, источающие слёзы и елей, давно утрачена в народе. Женевское учреждение под вывеской "Лига Наций" превратилось в руках английских империалистов в орудие по разжиганию войны.

Д. ЗАСЛАВСКИЙ.

Газета "Правда", 11 января 1940 года.
© Публикация terijoki.spb.ru, 11.01.2010.

ELÄVÄ RUUMIS

Kansainliitto on täyttänyt kaksikymmentä vuotta. Mutta se näyttää paljon vanhemmalta. Päältä katsoen voisi se olla kaksi vuosituhatta vanha. Se on muuttunut muumioksi, joka on jäänyt hautaamatta. Genevessä kävijät astuvat Kansainliiton palatsiin sisälle sellaisella uteliaisuudella, jolla käydään vanhan ajan museoon. On tyhjää, hiljaista ja löyhkää homeelle. Tämän laitoksen oppinut sihteeri hra Avenol esittää töllistelijöille harvinaisuuksia kuten esim. paanien Puolaa, joka on pirskoitettu spriillä ja asetettu purkkiin. Joskus porvarillisten historioitsijoitten kesken kävi riita siitä kuka ensimmäiseksi on esittänyt Kansainliiton aatteen, — Pjotr Ivanovitsh Bobtshinski Amerikasta vaiko Pjotr Ivanovitsh Dobtshinski Ranskasta. Nyt ei kukaan käy riitaa tästä. Bobtshinskit ja Dobtshinskit kieltävät oman epäonnistuneen lempilapsensa.

Kansainliiton syntymäpäivää eivät sen vanhemmat tule viettämään. Säälittää! Kalliovuorellakin suhtauduttiin paremmin hautaamattomiin ruumiisiin.

Kansainliitto on maineettomasti syntynyt, yhtä maineettomasti se kuoleekin.

Kansainliitto on ryövärimäisen Versaillesin rauhan lempilapsi. Se oli luotu Englannin ja Ranskan herruuden lujittamiseksi Europassa, Englannin herruuden säilyttämiseksi koko kapitalistisessa maailmassa.

Se kuvastaa kaikki Versaillesin rauhanjärjestelmän paheet, systeemin, joka on jakanut maailman isäntävaltioihin ja orjavaltioihin. Kansainliiton kautta kulkevat kaikki ne ristiriidat, jotka raatelevat kapitalistista yhteiskuntaa ja jotka ovat alusta alkaen järkyttäneet versaillesilaisen — sodanjälkeisen imperialismin järjestelmää.

Kansainliitto alkoi toimintansa sillä, että siunasi rosvohyökkäyksen Neuvostomaata, nuorta työläisten ja talonpoikain valtiota vastaan. Kansainliitto päättää häpeällisen olemassaolonsa yrityksellä muodostaa uusi neuvostovastainen blokki.

Kansainliitto oli kaksikymmentä vuotta sitten vielä nuori, vaikka sen kasvoilla lepäsikin kapitalismin vanhuuden leima. Kansainliiton isännillä oli silloin mahdollisuus lähettää Neuvostoliittoa vastaan sotavoimansa ja puolueettomat valtiot seurasivat nöyrästi suuria valtioita. Kansainliitto, yhdessä englantilais-ranskalaisen imperialismin kanssa, sai silloin huumaavan iskun vielä heikolta neuvostovaltiolta.

Nyt kun Kansainliitolla ei ole hampaita eikä hiuksia, jolloin sen elämä on halvaantunut, se jälleen yritti alkaa kamppailun valtavaa sosialismin maata, Neuvostoliittoa vastaan. Mutta kävikin naurettavasti ja hullusti. Sotakiihkoiset englantilais-ranskalaiset isännät puistelevat nyrkkejään, puolueettomien polkiessa paikoillaan. Neuvostoliiton ”eroittamisella” Kansainliitto vain vahvisti täydellisesti poliittisen ja moraalisen vararikkonsa.

Se syntyi sairaaloisena, risatautisena, ollen ensi päivistä lähtien ”engelskantaudin” saastuttama. Yhdysvallat eivät liittyneet Kansainliittoon. Amerikan kapitalistit eivät halunneet jakaa maailmanvaltaa englantilaisten ja ranskalaisten kapitalistien kanssa. Tämä vaikutti heti Kansainliiton vaikutusvaltaan ja voimaan.

Versaillesin järjestelmä repeili kaikista liitoksistaan. Se ei antanut eikä voinutkaan antaa lujaa rauhaa. Se ei voinut edes lujittaa englantilais-ranskalaisten isäntien valtaa Europan ja koko maailman

yli. Englantilaiset imperialistit tappelivat ranskalaisten imperialistien kanssa. Kansainliitto oli epäsovun ja juonittelujen paikka. Se ei voinut mitään päättää eikä elämässä toteuttaa. Se lörpötteli rauhasta ja aseistariisumisesta, sen henkilökunta kulutti paljon rahaa ja rakensi Mont Blancia korkeampia paperivuoria. Ja näistä paperivuorista hiiviskeli esiin raihnaisia geneveläisiä hiiriä, joille koko maailma nauroi.

Kansainliitossa haudattiin Neuvostoliiton laatimat täydellistä ja osittaista aseistariisumista koskevat ehdotukset.

Maailmassa valmistauduttiin uuteen imperialistiseen sotaan. Sen voi jokainen huomata. Turhaan huusivat pienet valtiot Kansainliittoa avukseen. Ollen englantilais-ranskalaisten isäntiensä ankaran silmälläpidon alaisena, ei Kansainliitto uskaltanut tehdä ainoatakaan liikettä. Kansainliitto ilmaisi yhä selvemmin voimattomuutensa. Jos se vielä viime vuosien aikana omasikin jonkun verran auktoriteettia ja kiinnitti huomiota itseensä, niin johtui se vain siitä, että Neuvostoliitto kuului Kansainliittoon. Se antoi tälle kituvana elävälle geneveläiselle laitokselle elinvoimaa.

Neuvostokansa arvioi Kansainliiton merkityksen erittäin vaatimattomaksi pikkuiseksi ”töyrääksi”, joka edes hiukan häiritsi sodanvalmisteluja, hyökkäävien valtioiden paljastuspaikaksi, jonkinlaiseksi, vaikkakin hyvin heikoksi sodanpuhkeamisen estämisen välineeksi.

Neuvostoliitto teki kaikkensa maailmansodan estämiseksi niin kauan, kun Kansainliitto oli tällaisena ”töyräänä”. Mutta englantilais-ranskalaiset imperialistit hävittivät yhteisvoimin tämänkin ”töyrään”. Ne julistivat sodan Saksalle. Ne hylkäsivät kaikki rauhanehdotukset. Kansainliitto ei kyennyt olemaan edes heikkonakaan rauhan välineenä. Mutta sen sijaan siitä tuli imperialistisen sodan ase. Tästä on selvänä todisteena Neuvostoliiton eroittaminen. Kuuluessaan Kansainliittoon paljasti Neuvostoliitto säälimättä hyökkäävät valtiot. Tämä ei miellyttänyt geneveläisen laitoksen englantilais-ranskalaisia isäntiä. Nyt he voivat tuntea itsensä vapaiksi. Mutta esitettyään Lontoon saneleman häpeällisen näytelmänsä erottaessaan Neuvostoliiton Kansainliitosta kadotti se viimeisenkin elonmerkkinsä. Rauhan välineenä ei Kansainliittoa enään ole olemassa. Se on — elävä ruumis.

Kansainliitto voi vielä jonkun aikaa saastuttaa ilmaa valheellisilla puheillaan. Saatetaan panna muumiot tekemään ”ihmeitä”. Mutta kansa on kadottanut jo ajat sitten uskonsa kyyneliä vuodattaviin pyhäinjäännöksiin. Kansainliitosta on tullut englantilaisten imperialistien käsissä toimiva sodan lietsomisen ase.

D. Saslavskij [David Iosifovitš Zaslavski]..
”Pravdasta” [11.1.1940]

Lähde: "Kansan valta", Kuusisen hallituksen propagandalehti suomalaisille rintamamiehille, n:o 6, 17.1.1940.

A LIVING CORPSE

The League of Nations is 20 years of age. But it looks much older. Judging by outward appearance it could be two thousand years old. It has turned into an unburied mummy. Visitors in Geneva step into the League of Nations palace showing similar curiosity as in entering an old time museum. Everything is empty, silent and and they can feel the stink of mould. The learned secretary of this institution, Mr. Avenol, serves gapers by putting out such rarities as Poland of the Pans carefully canned with sprinkled spirits. The bourgeois historians once quarreled about who was the first presenter of the idea for a league of nations — was it Pyotr Ivanovich Bobchinsky in America or Pyotr Ivanovich Dobchinsky in France. Currently, no one argues about this. Both Bobchinskys and Dobchinskys deny their own failed favorite child.

The birthday of the League of Nations will never be celebrated by its parents. One really feels sorry for them! Even on the Rocky Mountains unburied bodies were taken care more properly. Dishonourably born, dishonourably buried will be the fate of the League of Nations. The League is the favourite child of the piratical Versailles peace treaty. It was created to strengthen Anglo-French hegemony in Europe, to maintain British supremacy all over the capitalistic world.

It is an image of all the vices of the Versailles peace system, the very one that has divided the world into master and slave states. All the conflicts tearing apart the capitalistic society and the post-war Versaillesian system of imperialism went through the League of Nations, and made it shake from the very beginning.

The League of Nations started with giving its blessing to bandit attacks on the land of Soviets, the young state of workers and peasants. And now, the League ends its very existence by trying to form a new anti-Soviet bloc.

Twenty years ago the League of Nations was still young even though the stigma of the old age of capitalism already shadowed its face. The masters of the League enjoyed the opportunity to send their troops against the Soviet Union and neutral states humbly followed the suite. However, the League along with the Anglo-French imperialism received a stunning blow from the then still weak Soviet state.

Now, lacking teeth and hair and lying paralyzed the League of Nations again tried to instigate a campaign against the huge Socialist country, the Soviet Union. But all ended laughably and wrong. The war-mongering Anglo-French masters can only shake their fists, with the neutral states getting nowhere. With the "expulsion" of Soviet Union the League of Nations simply confirmed its complete political and moral bankruptcy.

It was born sick, scrofulatic, infected by the "English disease" from the very beginning. The United States didn't join the League. American capitalists were not willing to share their hegemony between British and French capitalists. This immediately affected the authority and power of the League. The Versailles system was cracking in all its joints. It didn't give or have the capability to confirm a stable peace. It couldn't either strengthen the Anglo-French hegemony in Europe and over the world. British imperialists fighted against French imperialists. The League of Nations was a seat of discord and intrigues. It was not able to decide on anything or, much less to do something. It babbled about peace and disarmament, its staff spent a lot of money and created paper mountains higher than Mont Blanc. And when frail Genevan mice crept out from this paper mountains, the whole world bursted into laughs.

The Soviet proposals for a full or partial disarmament were buried in the League. There were preparations going on for a new imperialistic war. Everybody could notice this. Small countries cried for help from the League, in vain. Under the strict supervision of its Anglo-French masters the League couldn't make a move.

The weakness of the League came more and more evident. If there still was any authority left and any attention was paid to it, it was only because of the Soviet Union was its member. This gave some lease of life to this languishing institution.

The Soviet people saw the significance of the League of Nations as a small modest river bank, a tiny obstruction in war preparations, as a forum to reveal countries of aggression, a sort of instrument, how insignificant it ever was, in preventing a war to break out.

The Soviet Union made its all to prevent a world war as long as the League was this sort of "bank". But Anglo-French imperialists together destroyed even this feeble bank. They declared a war on Germany. All proposals for peace were rejected by them. The League of Nations couldn't act even as the weakest instrument of peace. The expulsion of the Soviet Union gives a clear proof of this. As a member of the the League, it disclosed aggressors without feeling any sort of pity. This didn't please the Anglo-French masters of this Genevan institution. After having gone through this disgraceful play, dictated in London, it lost the last signs of life with the expulsion of the Soviet Union. As an instrument of peace the League of Nations did not exist any more. It simply is — a living corpse.

Still, for some time, the League can pollute the air with its false messages. Mummies can even make "miracles". But the public has lost its confidence in these tear shedding relics. The League of Nations has in the hands of British imperialists become an instrument for flaming their war.

D. Saslavski [David Iosifovich Zaslavskiy].
"From Pravda" [Jan 11, 1940]

Translation from the Finnish-language Soviet newspaper "Kansan valta" (People's Power), Nr. 6, Jan. 17, 1940. Newspapers were dropped from airplanes or made otherwise available for Finnish front-soldiers during the Winter War.